

Betingelser, for saa vidt de i endnu stærkere Grad vil gaa ind i intensiv Drift og i endnu højere Grad vil gaa ind i Fedevarerproduktion end tidligere. Derimod vil det være vanskeligere for de større Gaarde; men kan de gennemføre den samme Udvikling, saa har de selvfølgelig ogsaa Muligheder. De har jo nemlig ingenlunde en højere Skattebyrde pr. Tønde Land end de smaa Ejendomme, hvad man kunde faa Indtrykket af gennem det ærede Medlems Betragtninger. Tværtimod, de betaler ikke tilnærmelsesvis saa meget pr. Tønde Land som de mindre Brug. Der er derfor ingen som helst Grund til, forekommer det mig, at lette Skattebyrden for de større Ejendommens Vedkommende. Det vilde kun vanskeliggøre en yderligere Udstykning af Jorden, hvis man gennemførte en saadan Politik.

Det ærede Medlem efterlyste igen, hvorledes Regeringen har tænkt sig at lette Skattetrykket for Befolkningen. Jeg maa efter det ærede Medlems Udtalelse næsten gaa ud fra, at han slet ikke læser, hvad der foregaar i det andet høje Ting; ellers vilde han jo vide, hvorledes Regeringen stiller sig overfor dette Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem ønsker, at der skal ske en betydelig Skattelettelse, kan jeg ikke tro andet end, at vi kan vente, at det ærede Medlem vil troppe op bag Regeringen i dens Bestræbelser i saa Henseende. Vi har ingenlunde til Hensigt at følge den samme Taktik, som Venstregeringen anvendte i 1921—22, da man i Stedet for at lette Skattebyrden Gang paa Gang paalagde Befolkningen forøgede Skatter; det er derfor, jeg, da det ærede Medlem har rejst Spørgsmaalet, efterlyser det ærede Medlems og hans Partis Stilling til Muligheden for at skaffe de Skattelettelser, som han ønsker. Selv om Regeringen har Ansvar og Føringsen — vi skal ogsaa vide at vise, at vi har Ansvar, og vi har allerede vist, at vi vil være med til at gennemføre Love om Udgiftsbesparelser, hvorved der bliver Mulighed for at faa Skattelettelser —, kan det ærede Medlem og hans Parti dog ingenlunde fri sig for ogsaa at tage Ansvar og sige, hvorledes de mener, at det er muligt at lette Skattebyrden. Naar de Dag for Dag og ved enhver Lejlighed kræver, at Skatterne skal ned sættes, maa Befolkningen ogsaa have Krav paa at faa at vide, hvorledes det skal ske; ellers er det tom Tale.

Det ærede Medlems Udtalelser er gentagne Gange gaaet ud paa, at det er Skattebyrden, som er saa forfærdelig for Landbruget. Derimod taler man aldrig om, at Rentebyrden har nogen Betydning for

Landbefolkningen, og saa er Forholdet dog dette, at det danske Landbrug svarer saadant noget som 4 Gange saa meget i Rente af de faste Prioriteter, der hviler paa Landejendommene, som de svarer i samtlige faste Skatter til Staten. Selv om man tager baade Indkomst-, Formue- og Ejendomsskat til Staten med, bliver det kun omtrent en Fjerdedel af, hvad der svares i Rente af de faste Prioriteter, som hviler paa Landejendommene. Derfor er det mig noget vanskeligt at forstaa, at det først og fremmest er Skattebyrden, det er nødvendigt at lette, og at man ikke taler om, hvilken forfærdelig Byrde man har paaført Landbruget under Højkonjunkturerne igennem den forøgede Prioritetsbyrde.

Hauch: Jeg er vedblivende i den Situation, at jeg kan takke den højtærede Landbrugsminister for de Eksempler, han nævnte i Forbindelse med Spørgsmaalet om Ekspropriation og Erstatning. Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at det om de Jorder, som er købt i det frie Marked, gælder, at der kommer en forøget Byrde paa, som andrager 2 000—3 000 Kr. pr. Brug, og det er det, den højtærede Minister vil være fri for gennem sin Ekspropriationslovgivning. Men hvad betyder det? Det betyder naturligvis, at man konfiskerer den Forskel, her er Tale om, til Fordel for Staten og til Skade for de private, hvem man tager Jorden fra. Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for denne Oplysning. Situationen bliver klar ved den Maade, hvorpaa den højtærede Minister behandler hele dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatteansættelsen og Jordens egentlige Værdi skal jeg sige dette, at saaledes som Situationen er, er der en Forskel til Stede. Om det er rigtigt eller ikke rigtigt, at denne Forskel findes, skal jeg ikke komme ind paa at diskutere med den højtærede Landbrugsminister paa nærværende Tidspunkt; jeg skal kun konstatere de faktiske Forhold og understrege de straalende Eksempler, som den højtærede Minister selv leverede. Og saa vil jeg til sidst spørge den højtærede Minister, om han tror, at Grundlovens Krav om fuld Erstatning vil fyldestgøres ved Ydelse af Værdien ved Skatteansættelse. Jeg skulde dog mene, at man her er ved at komme ind i en Situation, hvor man fra Domsmagtens Side vilde erklære, at fuld Erstatning er naturligvis fuld Værdi. Lad os tage et Eksempel. Lad os tage et Ejendom, fra hvilken der eksproprieres 10 Tdr. Land, og fra hvilken der sælges 10 Tdr.